

קיוב

גם זה החומר נאמר בא"ב, בכל פסק שני אותיות ובשתי אחרונים שלש, ומספר על מراتות מכות שיבור לו אדם והיאך יתן צדקה ושכשו שלא יצטרך לבירויות:
א הַלְלוּיָה | אֲשֶׁרִ-אֲשֶׁר יְרָא אֶת־יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חָפֵץ מְאָד: ב גָּבוֹר בָּאָרֶץ יְהוָה וְרָעָוָה דָּוָר יְשָׁרִים יְבָרֵךְ: ג הַזְׂנוּעַשׂ בָּבִיתָו אַצְדָּקָתוֹ עַמְּדָתָו לְעֵד: ד זָרָח בְּחַשְׁךְ אָוֹר לִשְׁרִים חַנּוֹן וְרַחֲםִים וְצַדִּיקָה: ה טֻוב־אֲשֶׁר חַנּוֹן וְמַלְאָה יְכָלֵל דְּבָרָיו בְּמִשְׁפְּטָה: ו בִּילָעוֹלָם לְאִימּוֹת לְזַכָּרָן עַוְלָם יְהוָה צַדִּיקָה: ז מִשְׁמֹועָה רְעוּה לֹא יְרָא נְכוֹן לְפָנָיו בְּטַח בִּיהוָה: ח סְמוֹךְ לְפָנָיו לֹא יְרָא עַד אֲשֶׁר־יְרָא בְּצָרוֹיו: ט פָרוֹעַ ו נְתַנוּ לְאָבוֹזָם אַצְדָּקָתוֹ עַמְּדָתָו לְעֵד קָרְנוֹן תְּרוּם בְּכָבוֹד:
ו רְשָׁעַ יְרָאָה וְכָעַם שְׂגָנוּ יְתַרְקֵן וּנְמָסֵף תְּאוּתָה רְשָׁעִים תְּאַבֵּד:

קיוג

בו יספר נפלאות מיציאת מצרים:

א הַלְלוּיָה | הַלְלוּוּ עֲבָרִי יְהוָה הַלְלוּוּ אֶת־שְׁמָם יְהוָה: ב יְהִי שָׁם יְהוָה מִבְּרֵךְ מַעֲתָה וְעַד־עַוְלָם: ג מִמְּרוֹחַ-שְׁמֵשׁ עַד־מְבוֹאָו מִהְלָל שָׁם יְהוָה: ד רַם עַל־כָּל־גָּזִים וְיְהָוָה עַל הַשָּׁמִים בְּבוֹדוֹ: ה מַיְּכִיָּה אֶלְהָנָנוּ הַמְּגַבִּיחַ לְשַׁבָּת: ו הַמְּשִׁפְּלִילִי לְרָאֹת בְּשָׁמִים וּבָאָרֶץ: ז מִקְיָמִי מַעֲפָר דָּל מַאֲשָׁפֶת וּרְיִם אֲבוֹז: ח לְהֹשִׁיבֵי עַמְּגִידִים עִם נְדִיבֵי עַמוֹּ: ט מוֹשִׁיבֵי עַקְרָתָה הַבִּיטָה אִם־הַבְּנִים שְׁמָמָה הַלְלוּיָה:

המשך ביאור למ"ס פסחים ליום שלישי ע"ב

הבריתא היא **לְקַבְּיעָא דָרְךָ** – לענן קביעות החודש, כשים
 25 לנו ספק האם עברו בית דין את החדש הקודם ביום נסוף,
 26 שנוהגים שני ימים מספק רק ביום הכהפורים ולא בתשעה
 27 באב.
 28 עתה מביאה הגמורה ראייה מדברי הבריתא לעיל, שום הכהפורים
 29 ספיקו כסור ותשעה באב ספיקו מותה מדוק, שדוקא לענן וזה
 30 ישבדל ביניהם, **הָא לְבָל** שאר הדברים גנוגים בהם מומות
 31 החתונת זה וזה **שְׁנַוְן** לאיסטר, ודין זה ספיקע לדרכי רבי אלען
 32 ששיי שיטש את **אַצְבָּעַ** פְּנִים בְּתִשְׁעָה באב, משום שם והוא אסור
 33 ברוחיצה, **בָּרְךָ שָׁאָסָר לְחוֹשִׁיט אַצְבָּעַ** בימים הביטורים
 34 שאסור ברוחיצה.
 35 מקשה הגمراה: **מִתְהִיבָּר**, שנינו בבריתא, אין הבדל בין תשעה באב
 36 לחשעת צבור, אלא שזו – חתנית ניבור אסורה בעשיות מלאכתה, וזה
 37 – תשעה באב מותר בעשיות מלאכתה במקומות **שְׁנַחְנוּ** בה היתר.
 38 ומודיק, **הָא לְבָל** שאר דבריהם זה וזה שיוון, ומשמעו בין להקל ובין
 39 להחמיר, ולפי זה אם מעצמנו קולא באחד מהם, אף בשני יש להקל.
 40 השמירה מתקשה באב **מִתְהִיבָּר**, שנינו בבריתא, אין הבדל בין
 41 השמירות בתשעה באב **מִתְהִיבָּר**, שנינו בבריתא, אין הבדל בין
 42 – תשעה באב ליום הביטורים, שהיא מותר לכתילה בתשעה באב
 43 מה שאסוריים הכהפורים, **אָלָא שְׁוָה** – יום הכהפורים ספיקו אסורה,
 44 וזה – תשעה באב ספיקו מותר, ומבררת הגمراה, מא – מה כוונת
 45 הבריתא **שְׁפִיקָוּ** מותר, לאו – החם אין כוונת שבן השמירות
 46 **שְׁלָל**, שהוא ספק יום לילה, מותר באכילה ושותיה, וקשה
 47 לרבא ולרבי יוחנן שאסורה.
 48 מהרצת הגمراה: אמר רב רב פפא,

1 שעשו ברוכות על השמונה עשרה שבכל תפילה, וברוכות אלו אין
 2 מוסיפים בתשעה באב.
 3 הגדרא מביאה ביאור נוספת בדברי רבי יוחנן: רב פפא אמר, מא –
 4 מה כוונת רבי יוחנן שתשעה באב אינו **תְּעִינִית צִבּוּר**, לעולם הינו
 5 לענן בין השמשות כפי שסבירנו בתחילת, אך אין הפירוש כפי
 6 שסבירנו שבאה להתריר בין השמשות של תשעה באב, וקשה לדבריו
 7 שבין המשימות של תשעה באב אסור באכילה ובמלאכה, אלא
 8 כוונת דבריו שתשעה באב אינו כתנית ציבור להחמיר, שאינו
 9 בשלש תעניות הציבור הראשונות שהו מותעים אם לא הגיעו
 10 גשימים עד ראש חדש בסליו (שם י), שביהם אוכלים ושותיהם אף
 11 משחישיכה מבואר במסנה (שם), וכל שכן בין בין המשימות, אלא
 12 תענית תשעה באב היא **תְּעִינִית הַצִּבּוּר הָאַחֲרֹנֹת** שהו גורמים
 13 על הציבור אם עברו התעניות הראשונות ולא גנוו (שם יב), שביהם
 14 הינו אוכלים ושותיהם רק מבועד יום מבואר יום מבואר במסנה (שם יב), ואסורה
 15 תענית תשעה באב כמותן באכילה ושותיה מבין המשימות ואילך.
 16 הגדרא מתקשה על רב יוחנן ורבא שאסור אכילה ושותיה בגין
 17 השמירות בתשעה באב **מִתְהִיבָּר**, שנינו בבריתא, אין הבדל בין
 18 – תשעה באב ליום הביטורים, שהיא מותר לכתילה בתשעה באב
 19 מה שאסוריים הכהפורים, **אָלָא שְׁוָה** – יום הכהפורים ספיקו אסורה,
 20 וזה – תשעה באב ספיקו מותר, ומבררת הגمراה, מא – מה כוונת
 21 הבריתא **שְׁפִיקָוּ** מותר, לאו – החם אין כוונת שבן השמירות
 22 **שְׁלָל**, שהוא ספק יום לילה, מותר באכילה ושותיה, וקשה
 23 לרבא ולרבי יוחנן שאסורה.
 24 מהרצת הגمراה: אמר רב ששה בריה דרב אידי, לא, כוונת